අනුර හොරේෂස් ලියයි

ශ්‍රී ලංකාවේ දේශපාලන ක්ෂේත්‍රයේ ප්‍රබල සාකච්ඡාවක් ආරම්භ වී තිබේ. ඒ එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ අනාගතය සම්බන්ධයෙනි. මෙම සාකච්ඡාව එජාපයට පමණක් සීමා වුවාක් නොවේ. රටේ සෙසු පක්ෂ හා කණ්ඩායම්ද පක්ෂ විපක්ෂ පොදු ජනතාවද එකසත් ජාතික පක්ෂයේ අනාගතය පිළිබඳ විවිධ අදහස්, මතිමතාන්තර පළ කරන්නට පටන් ගෙන තිබීමත් සමග දේශපාලනය ගැන උනන්දුවක් දක්වන සියලු දෙනාගේ අවධානය මෙම කාරණය පිළිබඳ යොමු වී තිබේ.

ජනාධිපති ආර්. ප්‍රේමදාස මහතාගේ හදිසි අනාවැසිදුවන විට එජාපයට ඉතා ශක්තිමත් ජන හා බල පදනමක් එකල රට පුරා තිබිණ. ප්‍රේමදාස මහතාට එරෙහිව ඒකාබද්ධ විපක්ෂයෙන්, සාමූහික ජනමාධ්‍යවලින් 'කුට්ටි පිට්ටන් ප්‍රහාර එල්ල කළද, ඒ මහතා ක්‍රියාත්මක කළ මහා පරිමාණයේ සංවර්ධන කටයුතු දිවයිණ පුරා අඛණ්ඩව දියත් වෙමින් තිබිණ. නාගරික ජන පදනම හා ගම ඉලක්ක කොට ක්‍රියාත්මක වූ මෙම සංවර්ධන කටයුතු සමග මධ්‍යම පාංතික, නගරාශ්‍රිත හා ගම්බද දිළිඳු ජනතාව එකාවන්ව ඇද බැඳ තිබුණේ 'ප්‍රේමදාස' යන නාමය මුලට 'දුප්පතුන්ගේ හිතවතා' යන අලංකාර ගොනුවේ නාමයද පටබඳිමින් ය. 'ධනපතීන්ට කත් අදින, ඇමරිකාවට කඩේ යන විවෘත ආර්ථිකයෙන් මුළු රටම කා විනාශ කර දමන පක්ෂයක් වශයෙන් එජාපය නම් දරා තිබූ පසු බිමක් යටතේ ප්‍රේමදාස මහතා -දුප්පතාගේ හිතවතා" යන වගන්තිය ජනතාවගෙන් දිනූ බව අමතක කළ යුතු නොවේ. රදළ මාන්තක්කාර වළව් පැළෙන්තියට ඔවුන් නියෝජනය කළ දේශපාලන පක්ෂවලට සහ ඔවුන් කඩේ ගිය සමහර ජනමාධ්‍යවලට ප්‍රේමදාස සමග ජනතාව අත්වැල් බැඳ සිටීම කිසිම ලෙසකින් කඩා බිඳ දැමිය නොහැකි විය. ප්‍රේමදාස මහතා හදිසියේ මරු-මුවට පත් නොවිනි නම් බොහෝවිට අදටත් බලයේ සිටින්නේ එජාපය විය හැකිය. නැතිනම් ඒ මහතා විශ්‍රාම ගොස් හෝ අගමැති පුටුව සැපත් වී සපිත් ප්‍රේමදාසයන් ආරක්ෂක ලේකම් හෝ වෙනත් එවැනි ඉහළ තැනක හොබවා අවසන් ය. නාගරික මන්ත්‍රීවරයෙකු වශයෙන් පත් වූ දා පටන් මැතිවරණ වලින් පරාජයට පත්වන හැටි නොව මැතිවරණ වලින් දිනන ක්‍රම ක්‍රියාවට නැංවූ ප්‍රබල දේශපාලන චරිතයක් වන ප්‍රේමදාස මහතා ගැන කතා නොකොට එජාපයේ අනාගතය ගැන ළිවීම ඇස් බැඳගෙන අලියාට ඇස තැබන්නනට සූදානම් වන්නා වැනි අඳුරේ අත පත ගෑමකි.

ඩී.එස්. සේනානායක, සර් ජෝන් කොතලාවල වැනි පතාක යෝදයන් විසින් පෙළ ගස්වනු ලැබූ එජාපය 1994 පටන් මර තින්දකට වැටී සිටී. මෙය නිර්වින්දනය කළ නින්දක් නොවේ. දරාගත නොහැකි කම්මැලිකම හේතුවෙන් ඇති කළ නින්දකි. වරෙක නැඟිට තුෂ්ණිම්භූතව වටපිට බලා ඇනුමක් දෙකක් හැර මොනවා හෝ පවසා යළිත් නින්දට වැටීම ගත වූ අවුරුදු දහසය පුරා එජාපයෙන් ජනතාව ඌටු කාළකන්ති දර්ශනයයි. රටට ඉතා ප්‍රබල විපක්ෂයක් අවශ්‍ය කර තිබෙන තත්වයක් යටතේ එජාපයේ මේ මර නින්ද ජනතාව පසුගිය ශත වර්ෂයේ හා මේ ශත වර්ෂයේ දකින ඛියකරු සිහිනයයි. අද එජාප නායක රනිල් වික්‍රමසිංහ මහතා මැතිවරණ දිනන ක්‍රමය වෙනුවට ක්‍රියාත්මක කොට තිබෙන්නේ පවත්වන සෑම මැතිවරණයකින්ම එජාපය පරාජයට පත්වන ක්‍රමයකි. නාගරික, ගැමි ජනතාවගේ ජන්ද පදනම දවසින් දවස එජාපයෙන් ගිළිගී යන අතර පක්ෂයේ මන්ත්‍රීවරුන්ද -දැන් විපක්ෂයේ සිටියා මැදැ" යැයි කියමින් මහින්ද රාජපක්ෂ මහතාගේ අණ්ඩුවට එක්වී රනිල්ට පතුරු ගසති. රනිල් එජාපයේ නායකයා බවට පත්වූදා පටන් පක්ෂය 'විපක්ෂයටම සින්න' වූ හැටිද පක්ෂය තුළ ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය අහෝසි වී ගොස් ඒකාධිපති මුහුණු වරක් ගත් හැටිද, මෙසේ අණ්ඩුවට එකතු වූ එජාප මන්ත්‍රීවරුන් මාධ්‍ය හමුවේ අනාවරණය කරන්නට වූයේ පක්ෂය රැක ගනිමින් හිඳින ඉතිරි මන්ත්‍රීවරුන් තුළ ද කනස්සලු සහගත තත්වයක් උද්ගත කරවමින් ය.

මේ නොබෝදා සිය කෘතඥාධිකාරී මණ්ඩලය ඉදිරියේ ලුණු, ඇඹුල් ඇතිව හොඳ කථා අසාගත් රනිල් අවසන ප්‍රකාශ කළේ තමන් නායකත්වයෙන් ඉවත් වී බලා සිටින්නට සූදානම් බවකි. එසේ පැවසූ ආකාරයට රනිල් එජාප නායකත්වයෙන් ඉවත්වුව හොත් නායකත්වය බාරගෙන එජාපයට ඉදිරියට "තල්ලු කල හැකි" පුද්ගලයා කවුරන් විය හැකි දැයි යන ප්‍රබල දේශපාලන කතිකාව එජාපයෙත් , අනෙකුත් දේශපාලන පක්ෂවලත් මාතෘකාවක් වී තිබේ.

රටට ප්‍රබල විපක්ෂයක අවශ්‍යතාවය ඉතා තදින් දැනෙන්ට පටන් ගන්නේ ප්‍රගතිශීලි නායකයෙකුගේ ආණ්ඩුවක් යටතේය. විශේෂයෙන් මෙම ප්‍රගතිශීලි නායකයා ධනේශ්වර පන්තිගද නියෝජනය කරන අයෙකු නම් විපක්ෂය මුහුණ දෙන අභියෝගය සුළුපටු එකක් නොවේ. ප්‍රගතිශීලි නායකයා රටේ වාම-වාදී අදහස් තිබෙන බහුතරයේ කැමැත්තෙන් උපන්නෙකි. රටේ ධනේශ්වර පන්තිවල නියෝජනය කරන්නේ නම් රටේ සමස්ත ජනගහන බහුතරයෙන් රටේ පාලනය හොබවන්නෙකි. ඔහුට එරෙහිව මෙම පන්ති දෙක පෙළගැස්වීමට කැළලුත්තේ කුමක් දැයි විපක්ෂය විචාරශීලීව, අවබෝධයෙන් යුතුව ක්‍රියාවට නැංවිය යුතුය.

ලෝක දේශපාලනයේ මාඕසේතුන්, ස්ටාලින්, ට්‍රොට්ස්කි, රැස්සෙලට්ටි, මහත්මාගාන්ධි, පිදෙල්කැස්ත්‍රෝ, මාෂල් ටිටෝ, වැනි චරිත හරහා ප්‍රගතිශීලි නායකයන්ගේ රටට, ජාතියට හිතැති චරිත ලක්ෂණ පිළිබඳ ජනතාව කොතෙකත්, අසා, කියවා අපත. (මෙම නායකයන්ට එරෙහිව මවුන්ගේ දුර්ගුණ සහ අඩුපාඩු ද විවේචකයන් සතුව තිබේ.) එහෙත් ඔවුන්ගේ පාලන සමයෙහි සිද්ධ කළ දේශපාලන විපත්, මැතිඇඟත්තන්ගේ අපරාධ, ගසා කෑම, දේශපාලන පලිගැනීම්, මිනි මැරුම් ආදි ජනතා විරෝධී ක්‍රියා සම්බන්ධයෙන් ජනතාවට එතරම් අසන්නට, කියවන්නට, ලැබී නැත. මන්ද, මෙකී අමතිවරුන්ගේ සියලුම දුෂණ ප්‍රගතිශීලි නායකත්වයේ දැඟිතකාමිත්වයෙන් සහ ජනප්‍රියත්වයෙන් උපදින ගුණ සුවඳ දේශපාලන අපරාධ අගිහවා යන රට පුරා පැතිරෙන්නට පටන් ගන්නා බැවින් ය. ඒ තරමටම ප්‍රගතිශීලි නායකත්වයට තුන්වෙනි ලෝකයේ බහුතර ජනතාව ආදරය කරති. ගෞරව කරති.

නායකයෙකු වශයෙන් හිටපු ජනාධිපති ආර්. ප්‍රේමදාස මහතාට 'පාතාල ලෝකයේ නායකයා, නිධන් වස්තු කොල්ලකරුවා, මාධ්‍ය වේදී රිවඩ් ද සොයිසාගේ , ළලිත් ඇතුලත් මුදලිගේ මිනිමරුවා ...." ආදි වශයෙන් මොනතරම් ගර්හා කල ද ඒ සියල්ල අගිබවාමින් ඉදිරියට පැමිණියේ උදාගම ව්‍යාපාරයයි. නිවාස දසලක්ෂයේ වැඩ පිළිවෙළයි. නවීකරණය කරන ලද මහා මාර්ග පද්ධතියයි. සෑම නගරවයකටම ඔරලෝසු කණු ව්‍යාපෘතියයි. කාන්තාවන්ට විදේශ රැකියා උළුපතයි. යෞවනියන්ට ඇඟලුම් කර්මාන්ත රැකියා ව්‍යාපෘතියයි. යන සංවර්ධන වැඩ සටහන් ජනතාවගේ මුවග නිරතුරු රැඳුනු කථා බහා වේ. අදටත් ජනතාව මෙම ව්‍යාපෘති පිළිබඳ කතාකරන්නේ පැරණි කථා සියල්ල අමතක කර දමා "ප්‍රේමදාස මහතයා හිටිය නම් රටට හොඳ කලක් යයි...." යන වැකිය ද අගට එකතු කරමිනය.

එසේ නම් මෙවැනි වෝදනා කිසිවක් ම එල්ල නොවන නායකයකු යටතේ හෝ ඔහුගේ මැතිඇමතිවරුන් යටතේ සමහර අවස්ථාවලදී රටට සිදුවිය හැකියයි සිතන අන්ථියන් පිළිගත හැකි සාක්ෂි සමග පාර්ලිමේන්තුවේ දී ඉදිරිපත් කරන්නට විපක්ෂය ට දැඩි වගකීමක් පැවරී

ජනාධිපතිවරයාගේ අරමුණ වී ඇත්තේ ඉදිරි වර්ෂ කීහිපය තුළදී ශ්‍රී ලංකාව ආසියාවේ ආශ්චර්යය කිරීමටය. යුද්ධය ද අවසන් ය. ජනතාවගේ මෙම අභිලාසක බලාපොරොත්තු ඒ ආකාරයටම ක්‍රියාත්මක වන්නේ දැයි ගවේෂණය කොට සත්‍ය ජනතාව හමුවේ තැබීමට ප්‍රබල විපක්ෂයක් රටට අවශ්‍යයි.

තිබේ. ඒ වගකීම මෙපමණ කාලයකට රනිල් ට හෝ ඔහුගේ මන්ත්‍රී මණ්ඩලයට වගකීමෙන් යුතුව ඉදිරිපත් කරන්නට නොහැකි විය. ඒ එජාපයේ නාය යාමට ප්‍රධාන හේතුවක්. මෙම අහේතුවට කර ගසන්නට ජනතාවට ද, මුළු රටට ද අද දින සිදුවී තිබීම තවත් අන්ථියකි. අද විපක්ෂයෙන් ආණ්ඩුවට එල්ල කරන චෝදනා කැළණි ගඟේ පාවෙන දහයියා රොඩු මෙනි. ජපන් පබර මෙනි. ඉන් කිසිදු බලපෑමක් හෝ තර්ජනයක් නැතිව ගලන ගඟ නිසොල්මනේ ගලා යයි.

මේ ආකාරයට දුර්වල නායකත්වයක් යටතේ පවතින ප්‍රධාන විපක්ෂයට අඩුම තරමින් ඉදිරි දස වර්ෂය තුළදීවත් ආණ්ඩු බලය ලබා ගත නොහැකි බව මගේ වැටහීමයි. බලාපොරොත්තු විරහිත දැවැන්ත කඩාවැටීමකට පොදුජන එක්සත් පෙරමුණ හෝ ආණ්ඩුව ලක් නොවුණහොත් ආණ්ඩු බලය ලබා ගැනීම එජාපයට මනඃකල්පිත බලාපොරොත්තුවක් පමණක් විය හැකිදැයි සැකසහිතය. ජනාධිපති මහින්ද රාජපක්ෂ මහතා රට තුළ ගොඩ නඟා ගන්නා දැවැන්ත පොරොත්තුව, එම පොරොත්තුව හා මෙහෙයවීම යටතේ ඉදිරියට ගන්නා පසුපෙල නායක්වය හා නව පුනර්ජීවනයකින් යුතුව ක්‍රියාත්මක වන බවත් පෙනෙන විවිධ සංවර්ධන යෝජනා අනුව වැඩි දුරටත් සිදු වන්නේ රටේ ඉතිරිවී සිටින විරුද්ධ පාක්ෂික ප්‍රතිශතයක් රාජපක්ෂ ආණ්ඩුව වටා රොද බැඳ ගැනීමය. එජාපයත්, ජනතා විමුක්ති පෙරමුණත් කසි කබල් -ඇන්පින්" සහිත කබල් ඔරු පරිද්දෙන් ඒ 9 මාර්ගයේ පාලු තැනෙක ඇණගිටියා වැනි තත්වයට විපක්ෂය පත්වීම වළකා ගත යුතුය. එජාපයේ නායකත්වය වෙනස් වුවද, ශ්‍රී ලංකාවේ මහරපු ලෙස මහින්ද රාජපක්ෂ මහතා යන ගමනට පට බඳින්නට එජාපයට හැකිදැයි සැකසහිතය. එසේ සැක පහළ කරන්නට කරුණු කාරණා රාශියකි.

නොබෝදා අවසන් වූ මහමැතිවරණයෙන් ඉක්බිති ජනාධිපතිවරයා විසින් සිය අමති මණ්ඩලයපත් කරන ලද්දේ ඉදිරි මාස හත අට සඳහා පමණි. මෙම මාස කිහිපය තුළදී අමාත්‍යාංශ, දෙපාර්තමේන්තු, මණ්ඩල හරහා සිය සේවා දායකත්වය නොපිරිහෙලා රටට ලබාදෙන ඇමති වරුන්ට ඉදිරි වර්ෂ වල දැවැන්ත සංවර්ධන මෙහෙයුම් වල නායකත්වය ලබා දෙන බව ජනාධිපති තුමා පැවසුවේය. සෙසු අදක්ෂයින් ඉවත් කරන බවත්, වයෝවෘද්ධ භාවය හා සොබය හේතුන් මත අබල දුබල නායකත්වය ට පත්වී සිටින ඇමති වරුන් විශ්‍රාම ගන්වන බවත්, වැඩි දුරටත් හෙතෙම කීවේය.

මෙය රටේ සංවර්ධනය ඉලක්ක කරගත් නායකයකුගේ අඳුත් අදහසකි. බලයේ සිටි කිසිදු නායකයෙක් හෝ නායිකාවක් නොකළ ප්‍රකාශයකි. මාස හත, අටක් වැනි සුළු කාලයක් තුළදී සිය අමාත්‍යාංශ හරහා රටට 'වැඩ කිඩ' පෙන්වීම කළ නොහැකියි සමහර ඇමතිවරුන් මේ වන විටත් කසු කුසු වලින් ප්‍රකාශ කර අතත. එහි කිසියම් සාධාරණත්වයක් ඇතත්, මට පෙනෙනුයේ ජනාධිපතිවරයා බලාපොරොත්තු වන්නේ මෙම මාස හත, අට තුළදී සිය ශාස්ත්‍රීය දැනුම, සාමාජික හා දේශපාලන අත්දැකීම් සහ දෙස්, විදෙස් සබඳතා අනුව රටට වැඩදායී ව්‍යාපෘති ඉදිරිපත් කොට ක්‍රියාවට නැංවිය හැකි නවුමි දර්ශනයකින් හෙබි කඩිසර මැති ඇමතිවරුන් හඳුනාගැනීම විය හැකිය. එහි කිසිඳු දොසක් නොපෙනෙන අතර විපක්ෂයටද එය අභියෝගයකි. මන්ද විපක්ෂයට ජනාධිපතිවරයා සමග පමණක් නොව, ඔහු වටා දැවැන්ත පවුරක් මෙන් හිඳ රටට සේවයක් කරන මැති ඇමතිවරු මණ්ඩලයක් සමඟද ඉදිරියේ හැප්පෙන්නට සිදුවන බැවින්ය.

මට පෙනෙන අනෙක් විශේෂතම කාරණය වන්නේ මහින්ද රාජපක්ෂ ජනාධිපතිවරයා සිය පසුපෙළ නායකත්වය වශයෙන් බැසිල් රාජපක්ෂ, ගෝඨාභය රාජපක්ෂ යන මහත්වරුන් ද, ජනාධිපති පුත් නාමල් රාජපක්ෂ බුහුටියා දේශපාලන කරලියේ ප්‍රධාන නළුවන්ගේ තත්වයට ගෙන ඒමට දරණ උත්සහයයි. මෙය 'පවුල් සංස්ථාව' නමින් එජාපය ප්‍රමුඛ විපක්ෂය හඳුන්වයි. නමුත් ශ්‍රී ලාංකිය දේශපාලන ඉතිහාසය මදකට ස්පර්ශ කල හොත් ශ්‍රී ලංකාව, අතත අතීතයේ රජ දවස පටන් කාලයෙන් කාලයට පාලනයෙහි පවත්වාගෙන පැමිණ ඇතත් 'පවුල්වාද' විසින් බවට පැහැදිලි වන කරුණකි. පවුල් සංස්ථාව හරහා රටට අන්ථියක් සිදුවන්නේ නම් එයට විපක්ෂයට ආණ්ඩු බලය ලබාගැනීම පිණිස මහින්ද රාජපක්ෂ ආණ්ඩුවෙන් සාදාදෙන "සුපිරි සිඟුගම් මාර්ගයක් " වනු නිසැකය. නමුත් පවුල් සංස්ථාව හරහා රටට අන්ථියක් සිදුවන්නේ නම් තවදුරටත් බලය පිළිබඳව නූල්ලමින් පවුල් සංස්ථාව ගැන පරාණතැටියම වාදනය කරන්නට විපක්ෂය සිදුවෙයි.

ගෝඨාභය, බැසිල් සහ නාමල් රාජපක්ෂ චරිත වලින් මේ වන විට ඉදිරියට පැමිණෙමින් සිටින්නේ බැසිල් සහ නාමල් බව පැහිදිලිව පෙනෙන කරුණකි. බැසිල් රාජපක්ෂ සිය අයියණ්ඩියගේ බලලය රටේ සංවර්ධනය , කාර්යක්ෂම තාවය සම්බන්ධයෙන් ප්‍රයෝජනයට ගන්නේ හිටපු ජනාධිපති ආර්. ප්‍රේමදාස මහතාගේ අවතාරයක් පරිද්දෙනි. මා ඉතා කුඩා කතාවක් කියන්නේ ඔහුගේ විධායක හැසිරීම අවබෝධ කරවනු පිණිසය.

ගම්පහ දිස්ත්‍රික්කය තුළ සිදු වන වැසි වතුර උවදුර නිසා මහමාර්ග සහ පතත් බිම් යටවීම දීර්ඝකාලයක් තිස්සේ ජනතාවට බලපෑ විශාල ප්‍රශ්නයක් විය. එහි පිහිටි පුරන් වූ වෙල්යායයන් හි පස් හාරා ඉවත් කරවා වැසි වතුර ඒවාට බැස යන්නට සැළැස්වීමේ අරමුණ ඇතිව පහත්බිම් සංවර්ධන මණ්ඩලයේ සභාපතිවරයාට කථා කළ බැසිල් රාජපක්ෂ ගම්පහට බෑකෝ යන්ත්‍ර කිහිපයක් එවන ලෙසට උපදෙස් දුන්නේය. සභාපතිවරයා ඒ උපදෙස් නොතකා හරිමින් නිහඬ පිළිවෙතක් අනුගමනය කළේය. කොටින් කියන්නේ නම් ජනතාව හමුවමත් පෙළග හිඩාරිවාදයේ, තනතුරේ බලපුළුවන් කාරකමේ 'ගොන්පාටි' බැසිල් රාජපක්ෂට ද

11 වන පිටට